

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਬੀ ਐਸ ਮਲਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 2587

28 ਸਤੰਬਰ, 1965

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (1953 ਦਾ IV) 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XXV ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—Ss. 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ—ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1953)—ਨਿਯਮ 44 ਅਤੇ 45—ਇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਹੋਈ ਚੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਕੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਐਕਟ V ਦਾ 1908)—ਆਰਡਰ 2, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 6—ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਕਿ-

(i) ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਾਰ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ;

(ii) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;

(iii) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵਾ, ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੋਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿਟ ਜਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਨ ਚੰਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਅਧੀਨ ਚੋਣ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 26 ਆਫ 1962, ਇੱਕ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮਹਿਤਾਬਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਿੰਡ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਮਹਿਤਾਬਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਭੂਆ ਖੇੜਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਮਹਿਤਾਬਗੜ੍ਹ ਦਾ ਵੋਟਰ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1963 ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

(1) ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਦੁਆਰਾ।

(2) ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 5 ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਚਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 9।

ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਪੰਚਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਏ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਚੋਣਾਂ 30 ਦਸੰਬਰ 1963 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਰਪੰਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਪੰਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ, ਸ਼ੁਪਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਚੋਣ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ 44 ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ (ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ) ਕੋਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਇਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ-ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਕਲ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 3, 8 ਅਤੇ 9 ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 2, 4, 5, 6 ਅਤੇ 7 ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਪੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀਟਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਲਕਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਚਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਹ ਬਹੁ-ਮੈਂਬਰੀ ਹਲਕਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ 100 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

18 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐੱਸ. ਮਲਿਕ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ, ਬੱਸੀ (ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ) ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਇੱਕ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“13-ਜੀ. (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਭਗ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ:...

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਿਖਣਾ.....",

ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਦਾ ਨਿਯਮ 9 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗਲਤ-ਜੁਆਏਦਾਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਰਡਰ ਕਰੇ ਜੋ ਮੁਨਾਸਬ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸੈੱਟ। ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ: -

13-ਬੀ. ਕਿਸੇ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

13-ਸੀ. (1) ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ, -

(a) ਜਿੱਥੇ 12 ਅਗਸਤ, 1960 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

ਧਾਰਾ 130 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

(2) ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(a) ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(i) ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(ii) ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) 27 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ। 1962, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 44 ਅਤੇ 45: -

ਚੋਣ ਨਿਯਮ "44 ਵਿੱਚ ਹਨ। (1) ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਾਂ ਉਪ-ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਨਕਦ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ।

(2) ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਮ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰਚਿਆਂ, ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜੋ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ।

45. ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 42(1) ਅਤੇ 44(1) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੋਣਗੇ।

ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ, ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ I ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ! ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰਕਮ ਵਜੋਂ 100. ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹਾਸ਼ੋਹੀਣੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ 45 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੈਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਹਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਕੋਲ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰੇਕ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ ਲੈਣੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਸਬੰਧਤ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਪੰਚ ਤੇ ਪੰਚਾਂ ਲਈ ਪਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ" ਹਨ। "ਸਰਪੰਚ" ਅਤੇ "ਪੰਚ" ਸ਼ਬਦ "ਅਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਜਾਂ ਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਕਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਵਚਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (2) (ਏ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮਿਉਂਸੀਪਲਿਟੀ ਐਕਟ, 1916 ਦਾ 11, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“(a) ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ”

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਜਾਂ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ:

(i) ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13-ਬੀ ਅਤੇ 13-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਾਰ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ;

(ii) ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ;

(iii) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਇੱਕਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕਾਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੋਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 (ਈ) ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਆਧਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"ਇਹ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, (ਫਾਲਸ਼ਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.) ਨੇ 13 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. 1965 ਦੇ ਨੰਬਰ 137, ਨੌਥ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੰਦਰਜੀਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ, ਮਠ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮਥੁਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ:-

“ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਵੈਧ ਹੈ।”

ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਾਂਗ, ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਨੋ ਹੋਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ। ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੁਣ ਤੱਕ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਥਿਤ ਗਲਤੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਪੂਨਮ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ।